

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARDA

GIRONA, DIMARTS, 12 DE MARÇ de 1935

NUMERO 9.541

FRANQUEIG CONCERTAT

Conferència del senyor Marcel·lí Domingo

Diumenge, a les 11 del matí, al Gran Price, l'ex-ministre senyor Marcel·lí Domingo, pronuncià una conferència política, organitzada pel partit Izquierda Nacional a Catalunya. Molt abans de començar l'acte, el local i els voltants estaven atapeïts de públic.

En entrar el senyor Domingo a l'escenari fou saludat amb una gran ovació. L'orador començà dient que el motiu de l'acte era per a contrarestar els mitges que feien les dretes per Catalunya i perquè la veu de les esquerres es fes sentir també en el nostre país, puix que no són insensibles ni culpables i que llur fortitud és indiscutible i estan disposades a complir llur deure. Parlà de les seves actuacions a Barcelona i evocà la seva tasca des del Govern a favor de l'Estatut català.

Afirmà que era necessària la unió de tots els sectors d'esquerra, si és que volen arribar a governar una altra vegada els destins de la República.

Feu història de la institució de la República i de la tasca dels governs esquerrans que resolgueren els problemes fonamentals que no saberen resoldre la monarquia i els quals motivaren el seu enderrocament. En els moments que tot es per fer, és quan es fa necessària la unió.

Parlà dels sentiments d'entusiasme, heroisme i il·lusió. L'entusiasme no és reflexiu i fa creure realitzable el que no és impossible de realitzar. El més gran heroisme no és el de la rebel·lia, sinó el de la disciplina: acció callada i permanent. Digué que era necessari tenir grans il·lusions, sense apartar els peus de la realitat.

Després feu referència a les diver-

ses posicions polítiques. Referències d'avui a la política d'ahir que considerà necessàries per a respondre als que parlen de possibilitats. S'equivocaren—digué—els que cregueren que la República no feia el que havia de fer i se n'anaren. La República havia d'ésser una revolució o fóra un engany, i la República féu revolució amb la Constitució que ara pretenien de reformar.

Posà de relleu l'obra cultural que digué—realitzaren les esquerres, i afirmà que aquella obra ja era una revolució.

Alludí a la Reforma agrària, i digué que assentaren 40.000 homes que no tenien terres, i que allò que era dels grans d'Espanya, passà a ésser de les comunitats de camperols.

No diran que fou poca cosa—digué—quan hom pogué fer tot això i atorgar a Catalunya l'Estatut, tornant-li les seves llibertats. I, quan les dretes es llençaren al poder, estava en vies d'elaboració la Llei de Conreus i damunt la Mesa de la Cambra la de restabliment dels béns comunals.

Tot això fou la revolució de les esquerres, i llur liberalisme executiu contribuï, fins i tot, a respectar els drets dels qui no sentien cap deure.

Digué que el que mancava a la República era batallades de glòria, i que les generacions actuals han de preguntar-se si és necessari fer un règim o fingir-lo. Som—digué—la generació que ha de callar i vetllar per al demà. La nostra glòria és pensar que d'altres recolliran els fruits de la nostra tasca constructiva d'avui.

Elogià la política desenvolupada du-

rant el bienni, i digué que les dretes s'aixecaren llavors contra la República, i que conseqüentment regir els seus destins, i que la dinastia monàrquica havia caigut sense glòria, sense respecte als adversaris ni adhesió als partidaris, i per això, perquè era impossible una restauració monàrquica, hom pensà en una dictadura. Les dictadures tenen ambient en els països on és més estimat el bé material que la llibertat. No era possible de pensar que en el nostre país existís ambient per a una dictadura.

Afegí que l'hora de les dretes havia passat, i que les esquerres tornarien a governar amb ple sentit de llur responsabilitat, sense demagogia destructiva, sinó amb democràcia constructiva.

Propugnà un règim de llibertat i de justícia social per a aconseguir l'estabilitat econòmica, i digué que tots els pobles que tenen caràcter propi han de tenir llur Estatut, per aconseguir la unitat espiritual d'Espanya. Digué que si hom pretenia de reformar la Constitució, ells tornarien al règim constituent per a elaborar una altra constitució, no més estreta, sinó més ampla.

Acabà dient que els republicans catalans d'esquerra haurien de sentir-se pregonament catalans, tot ajudant els germans d'altres regions, perquè l'Estatut era esperit essencial de la Constitució d'Espanya i que han de veure el poder no com una conquesta immediata, sinó com un mereixement per dur a Espanya i a Catalunya dies lluminosos que ningú no podrà enfosquir.

Durant el seu discurs, i en acabar, el públic que emplenava el local, aplaudí l'orador, i s'ofren alguns visques.

L'acte acabà prop de la una de la tarda.

Publiquem avui aquesta ressenya perquè ahir no tinguérem temps de dur les galeries a la prèvia censura. Per això ho fem avui.

Una charla con Matilde Rossy, tiple cantante del Teatro Municipal

No es partidaria del divorcio. Una mujer de hogar que admira a Santa Teresa de Jesús, como la figura más preeminente de mujer española

La tiple cantante de la compañía lírica del Teatro Municipal nos recibe, amablemente, en su "camerino", entregada a la cuidadosa tarea de "hacerse las manos".

—Mire, como me encuentra... dice, dibujando en sus labios, la elocuente excusa de una sonrisa.

Mientras, el pincelito pone esmaltes de fuego en sus uñas.

—¿Empezamos?

—Cuando quiera.

—¿...?

—La obra que yo prefiero cantar es "Caballería Rusticana". Mi género predilecto es el dramático; en su interpretación pongo toda mi alma.

La evocación del drama, y el rojo subido de la manicura, creo que me inspiraron una pregunta detonante, como pistoletazo en la paz de un atardecer.

—¿Siente usted odio por algo?

—Por nada, ni por nadie.

—¿Es supersticiosa?

—No.

Y, mientras construyo el castillo de nubes de otra pregunta—castillo de nubes que el viento de la respuesta desvanecerá— observo el "camerino" de Matilde Rossy. Tiene el buen gusto

de la sencillez y la modestia; dos integrantes de la verdadera estética.

—Mi ideal—dice ella—es complacer al público y mis aficiones las de una mujer de hogar. Siento la ilusión de la casa; de mi casa y me encantan todas las labores domésticas. Soy feliz cuando estoy metida en mi pisito, entregada a los diversos quehaceres cotidianos.

—¿...?

—No soy partidaria del divorcio. Profundamente católica, creo que no existe, ni debe existir. La Iglesia no lo admite.

Matilde Rossy ha contestado con la intransigencia y firmeza de sus convicciones. Después—más tolerante—añade:

—Divorcio, nunca. Separación, sí, pero con la condición expresa de no haber hijos. Estos deben ser la cadena indisoluble del matrimonio y, por ellos, hay que sacrificarlo todo.

—¿...?

—A mi entender, la figura más preeminente de mujer española, ha sido Santa Teresa de Jesús. La admiro como mujer y la venero como santa.

—¿...?

—No voy nunca al cine. No me gusta... Por lo tanto, no tengo ninguna estrella preferida.

—¿...?

—No conozco el miedo teatral. Jamás, ante ningún estreno, ante ninguna representación, ante ningún públi-

Pere Carreres ens parla de la constitució d'una entitat teatral a la nostra Ciutat

UNA INTERVIU A LA PRESÓ

A través de les reixes del locutori de la nostra—ara més que mai!—presó cel·lular, hem entrevistat l'amic Pere Carreres, el conegut comediògraf gironí i dilecte amic.

—Com va l'Associació de Teatre que tenim projectada abans de la meua entrada en aquest Hotel?

—Bé, molt bé. Anàvem vegetant, esperant la teva sortida, però com que no vols sortir...

—Així va endavant?

—Ja tenim enllestits els preliminars. Hem fet algunes consultes amb resultat positiu i demà passat—érem diumenge—ens reunirem a l'Ateneu tots els companys. Abans, però, farem una crida per mitjà de la premsa a tots aquells elements dispersos que sentin amor pel teatre i vulguin ajudar-nos.

—Creus amb l'èxit?

—Com t'hi.

—Home! Jo abans bé hi creia, però ara, condemnat al "paro forzoso", no m'atreveixo a opinar.

—Serà un èxit. No ho dubtis. A Girona hi ha elements de sobres per a reeixir. Anem a la constitució d'una Associació que serà la base on recolzar l'actuació d'un quadre escènic...

—...Amateur?

—És clar. Amb l'apoi moral i material dels socis, el quadre escènic podrà desenvolupar dignament les seves tasques i espolsar-se la tutela, la interessada tutela del públic, que sempre obliga a representar obres que siguin del seu gust, en perjudici del teatre.

—Així representareu obres selectes?

—Sí més no, obres tradies i amb una garantia artística.

—I el quadre escènic?

—Ja el saps. Hi han reforços, però; elements que si bé no són gronins,

están domiciliats a la nostra ciutat i tenen una gran experiència teatral. Ja els coneixeràs.

—I solament el quadre escènic de l'entitat actuarà?

—No, també pensem fer venir companyies de professionals, però amb obres que ofereixin una garantia artística.

—Obres?

—Per ara no hi ha res en ferm. Ja t'he dit que dimecres ens reunim i quedarà marcada l'orientació a seguir. I t'hi, treballes molt?

—Faig el que puc. Tinc dues obres teatrals enllestides. El company de cella Puig Pujades en té tres...

—Va bé. En Palol i en Laureà Dalmau també tenen material inèdit.

—I t'hi?

—No en parlem de mi. Tinc començada aquella obra en vers que ja saps... no sé quan l'acabaré.

—Gandul...

—És que no tinc temps...

—Fes els possibles per entrar aci dintre...

—No!!

I acabada l'hora de visita, l'amic Carreres ens encaixa la mà acompanyat d'un a reveure, que nosaltres agraïm pregonament.

Tantmateix,—pensem dintre la nostra cella, en posar sobre el paper aquesta intervui ocasional— el món—aquest petit món gironí tant estimat— també rutlla sense nosaltres... però ens agradaria ésser-hi!

LLUÍS BOTA I VILLA

Presó de Girona. Diumenge, 10 març del 1935.

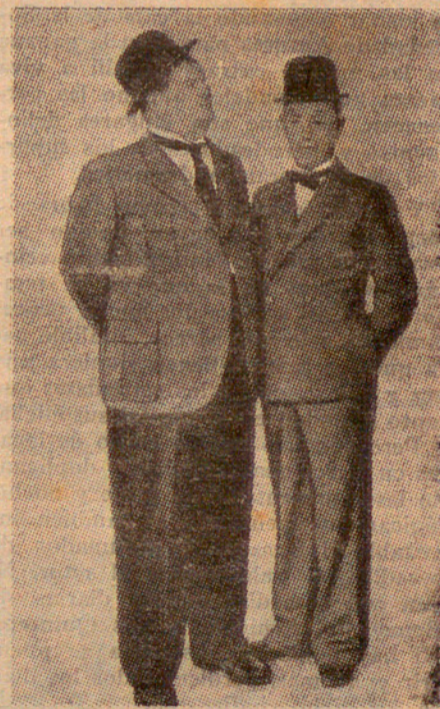
EL DARRER BANDIT DE CÔRSEGA

ANDRÉ SPADA

Heus aci el darrer bandit de Còrsega, André Spada, en el moment d'ésser conduït davant el tribunal que el condemnà a mort. Per capturar a Spada es varen mobilitzar 600 homes. Com pot veure's, Spada porta una gran creu damunt del pit. Sarcasmes de la vida... Però, potser, es la creu del "mal lladre"

ESTAMPES DE CINEMA

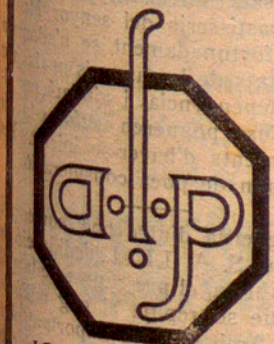

STAN I OLIVER

Heus aci els coneguts personatges del cinema còmic Stan Laurel i Oliver Hardy. No cal dir res d'ells, i menys ara que el nostre públic acaba d'admirar-los, una vegada més, en "Un llo de família", la graciosíssima pel·lícula projectada a la pantalla del Teatre Albéniz

Aquest número ha estat visat per la censura militar

LUIS DE MENESES

JOSEP M. PLA

Farmàcia - Centre d'Específics

SERUMS - VACUNES - INJECTABLES
APÒSITS SANITARIS

Carrer Progrés, núm. 4 - Telèfon, 410

TEMAS ETERNOS

La crisis del teatro

Uno y otro día se escribirá a propósito de lo que ha dado en llamarse la crisis del teatro, y, como en el enfermo del cuento, en tanto los médicos discutían, él se moría.

Viejo es el problema, ciertamente, y agudizado más y más cada hora que pasa por la falta de comprensión, por la rutina y por el adocenamiento de cuantos del teatro viven y a su sombra medran, y sin que hagamos caso omiso de la Prensa, pródiga y complaciente en el elogio, desde luego desinteresado, ya que los periodistas españoles—esto se viene demostrando continuamente—poseen la exclusividad de la decencia y de la dignidad profesional. Pero, en resumen de cuentas, en lo de la crisis teatral, como en el verso de Lista, todos en ella pusimos nuestras manos.

Una de las causas, ya corroboradas, y esto es irrefutable, es la peligrosa y equivocada multiplicación de compañías o de conjuntos escénicos. Cabeza de ratón y no cola de león. No desconocemos que es indispensable sustentarse; pero cuántos excelentes actores se han desintegrado de los cuadros artísticos de las Empresas arrastrados a la catástrofe económica que les acechaba por un exceso de la vanidad mal contenida y de la ambición equivocada. Y es que la vanidad, para nosotros, no es más que la ilusión de la fantasía de muchas gentes que, después de todo, merecen nuestra commiseración, si se tiene en cuenta que ya en su pecado llevan la penitencia. Y cuántas estimables actrices, de las que figuran en las avanzadas del nomenclador teatral, han visto hasta enajenados sus personales enses a causa de ese viento de locura de querer aparecer en la cabecera de los programas provincianos, compuestos sus apellidos a base de un almagra detonante y escandaloso. De otra parte, los autores que padecemos, sufrimos y soportamos son de una inferioridad mental que cada nueva obra es solamente una desembocadura a lo absurdo, cuando no a lo lúmbico y a lo vaniluciente. Que hay excepciones, no tenemos para qué mencionarlo; lo contrario, sería tan estúpido como inútil. Pero esos escritorzuelos, pistoleros de las taquillas y salteadores de empresarios microcéfalos, que con sus plumas (?) están hundiendo el Teatro español, son los responsables de mayor cuantía de cuanto viene sucediendo. Porque al envilecerse, han contribuido a la desviación del público por el espectáculo noble y decoroso, produciéndose, por lo tanto, una bancarrota en el arte escénico. Lo que importa, por encima de todo ideal, es visitar a menudo la caja de la Sociedad de Autores para, con la ganancia en las manos, extraer de allí a viva fuerza unos caudales que no les pertenecen, ya que son vulgares delincuentes y merodeadores de los suburbios de la literatura dramática.

Y siendo esto así, ¿cómo habrá de sorprendernos que hayan podido ser estrenadas sólo en Madrid ciento veintitantas obras en lo que va de temporada? Casi a pieza por noche, procedimiento, a lo que parece, infalible para que los teatros llenen siquiera una vez y ello gracias a los estrenistas que tanto abundan en la capital susodicha.

Pero con tan crecido censo de locales en Barcelona y Madrid y duplicando las representaciones tarde y noche, lógicamente pensando es también inevitable el fracaso, y abrumador, de pesadilla, el trabajo para el actor. Ni aun con comedias nuevas diarias de Benavente, Arniches y los Quintero. Ni hay población dispuesta a concurrir y, además, pérdidas todos los días, se ha dicho, indigestan.

Y no tenemos que reflexionar apenas. Sesenta salas de espectáculos, produciendo dos secciones, equivalen a 120 teatros en cualquiera de las capitales mentadas; y ni aun disponiendo de lo que se denomina flotante en cada lugar, difícilmente pueden subvenir a cubrir las nóminas del personal semanalmente, y eso sin pensar ni en un reducido o mezquino margen de ganancia a favor de las Empresas de gastos. Sería un sueño o una locura o un disparate. Y a todo esto, el comediante permaneciendo en el teatro desde las dos de la tarde hasta las dos de la madrugada, por lo menos. Y así vamos viviendo, y así va haciendo de las suyas la tuberculosis por esos escenarios del diablo. Aquí un paréntesis. Digan cuanto quieran cuatro badalques indocentados, los actores españoles son los más conscientes, los más concienzudos en el estudio, los mejor orientados en los campos del arte y los que, con una mayor categoría, registran una declaración más elegante y perfecta. Fuera de España, podrán manifestarse casos esporádicos, pero una golondrina no hace verano.

Si a tanta desventura y a tanto error, se agrega lo del Cine, que viene empujando indudablemente, el porvenir no es muy halagüeño que digamos. El Cine que, en definitiva, no es otra cosa que el teatro que ha roto a hablar. Y del género lírico, especialmente, no queremos ni citarlo. Véase, como botón de muestra, lo que está sucediendo en el Teatro Municipal de Gerona: artistas de la calidad y cantidad de Matilde Rossi y Villasante teniendo que trabajar con un precio por butaca de 0'85 céntimos, todo comprendido. Y no olvidamos ni a María Lastura ni a Rosa Moré, teniendo que refugiarse ésta última en el elenco de "Artistas Asociados". Pero que menos da una piedra, también es verdad. ¡Actores de España, uníos!

E. MOYRÓN

ESPORTIVES

Albí Caselles

En l'edició del dissabte passat els diaris gironins es feren ressò de la mort, ocorreguda a Barcelona, de l'atleta del Grup Excursionista i Esportiu Gironí, l'Albí Caselles.

El malaguanyat consoci del Grup, era un esportiu veritat i gràcies al seu esforç constant i tothora desinteressat, es deu en gran part el ressorgiment de l'atletisme gironí. Tothom recordarà amb recança les belles qualitats que reunia en el paper ben difícil de llançador en general, però sobretot la mestriosa bellesa que imposava en llançar la javalina.

Albí Caselles sentia la responsabilitat de l'atletisme. Practicava l'esport, no com un mitjà de vida, ho feia solament per afició i convenciment. A casa nostra, a diferència del que passa en el món civilitzat, la cultura física no ocupa aquell lloc que li correspon realment dins les disciplines acadèmiques, i per aquest motiu aïllat hom no sent, com en altres països, la necessitat de dedicar cada dia enses estones a l'exercici muscular. Caselles mancat, en iniciar les pràctiques atlètiques, de les normes fonamentals de la gimnàsia educativa, magníficament dotat de facultats naturals, tingué necessitat abans d'esdevenir una figura, de subjectar-se al rigorisme d'un mètode educatiu.

I amb una constància exemplar va polir els seus múscles i ajudat de la seva intel·ligència, assolí un estil. Així s'expliquen els progressos constants i que el camí ascendent seguit fos més aviat fruit de l'estudi, conducta exemplar i preparació conscient, i no de l'improvització.

Al fi, al cap, l'esport tal com el concebem nosaltres no és altra cosa que el pensament que guiava el dissortat amic.

Examinant les fitxes atlètiques del Grup anotem el camí ascendent en les marques per ell obtingudes i si ens cal lamentar la seva prematura mort pel buit que deixa en una llar tot just forjada, també la Girona esportiva es veu privada per sempre més, d'una figura rellevant i prometedora.

A mitjans de l'any 1927, Caselles començà a practicar l'atletisme i al cap de poc temps enderrocava el rècord del llançament de la javalina que detentava Heras amb la marca de 36'75 m., deixant-la a 40'55 m. En finalitzar l'any 1928 l'augment conseguit era manifest: 43'15 m. Més tard, pel maig de 1929, el deixà a 46'90 m. Pel febrer del 31, a 47'15 m. Per l'abril del mateix any assolí els 50'25 m. i pel juny els 51'10, separant-lo solament dos metres quinze del rècord peninsular. Noti's com Albí no hauria tardat a assolir amb escreix aquella marca.

Ostentà el títol de Campió de Catalunya de llançament de la javalina en els campionats d'atletisme de l'any 1931. Havia estat seleccionat mantes vegades per formar part de l'equip representatiu de la nostra terra, així com també de l'equip peninsular. Recordem que quan aquest es traslladà a Atenes per prendre part en un matx internacional, Caselles fou l'únic que obtingué per Espanya una classificació honorosa.

Anteriorment, l'any 1930, en els Campionats de Catalunya d'atletisme va quedar campió de llançament del disc. Encara recordem aquella bella jornada; per primera vegada Girona assolí un lloc preferent en el palmarès esportiu. Sortint de l'Estadi de Montjuïc, la primera preocupació del nostre campió fou comunicar telefònicament al doctor Coll, aleshores batlle de la ciutat, la seva gesta, oferint aquell triomf a la ciutat dels seus amors.

CRÒNICA

SORTEIG EXTRAORDINARI DE L'11 DE MAIG

Núm. 26.394

Participacions de DUES PESSETES
Administració de L'AUTONOMISTA

DEL CARNET

Ha tomado posesión de su cargo en la plantilla del Cuerpo de Investigación y Vigilancia de esta Capital, el agente de 2.ª clase, D. Carlos Ureta Gallardo. Dicho funcionario tiene en su haber una excelente hoja de servicios, habiéndose distinguido en la plantilla de Barcelona de donde procede, por los prestados en la persecución de atracadores, a cuya Brigada especial se hallaba afecto.

LLETRES DE DOI

S'han vist molt concorreguts els funerals celebrats aquest matí a l'església del Mercadal en sufragi de la que fou distingida i bondadosa senyora Amanda Estech Terradas, digníssima esposa del metge oculista d'aquesta ciutat senyor Joan Tarrús Brú.

Amb aquesta trista ocasió s'ha palesat, una vegada més, la general estima amb què compten les famílies Tarrús-Estech, a les quals renovem la nostra més sentida condolença.

ENSENYAMENT

CAMPANYA PRO-MESTRES
PLA 1914
Comarques gironines

Es convoca a una reunió general als mestres i mestresses del pla 14 que tindrà lloc, a les deu del matí del diumenge, dia 17 del corrent, a l'Ateneu Social Democràtic de Girona, per a tractar assumptes de capital importància per a la classe tota i, especialment, per afectar-los d'una manera més directa, a tots els mestres del precitat pla, ja es trobin desempenyant o no escoles interinament.

Secció Administrativa de Primera Ensenyança de les comarques gironines

El dia 11 del corrent mes, s'han donat les darreres alteracions perquè els habilitats formulin les nómines dels mestres de la província. Tot el que es rebí després, tindrà efecte per les nómines d'abril.

Al cap de la Secció de Lleida se l'hi ha tramès rebut que acredita haver-li estat lliurada la credencial de mestre interí.

A la Direcció General de Primera Ensenyança se l'hi trameten relacions de mestres i mestresses de la segona llista suplicatòria de 1928, per efectes d'escalafó.

TRIBUNALS

El Tribunal Provincial del Contenciós Administratiu va resoldre el dia 7 del corrent l'incident de previ i especial pronunciament promogut pel senyor Benet Rosa i Tibau, per manca de personalitat en el procurador senyor Pere Ciurana en la representació de l'Ajuntament de Figueres, per caducitat del poder atorgat pel regidor síndic, en el sentit de donar lloc a dita excepció, si bé es concedeix un plaç màxim de 10 dies a dit Ajuntament per subsanar aquell defecte legal i comparèixer en nous poders notariais, atorgats per l'Alcalde-President de l'esmentada corporació.

El mateix Tribunal demà, dimecres, es reunirà per tal de celebrar la vista de l'incident promogut per l'advocat de la Generalitat, al·legant competència de jurisdicció en el recurs contenciós administratiu interposat pel senyor Mateu Samsó Riera i altres, contra acords de l'Ajuntament d'Arbúcies, de data 10 de març de 1934, sobre renovació d'aceres i col·locació de portes i finestres imposades als propietaris del carrer de Camprodon i tots els demés de la població que es trobin en el cas que l'acord es refereix; el de data de 23 d'abril de 1934, sobre renovació d'aceres i aplicació de la contribució especial, previst en l'article 332 de l'Estatut Municipal, i resolvent la reposició utilitzada contra l'anterior; i, finalment, el de data 12 de maig 1934, desestimant el recurs de reposició interposat contra els anteriors acords.

Pubilla de Girona 1935

L'AUTONOMISTA prega a totes les senyoretes que vulguin prendre part al concurs d'elecció de "Pubilla de Girona 1935" es serveixin trametre el seu nom, edat i adreça, a la nostra Redacció, dirigida a: Secretari del Concurs de Bellesa.

El termini d'inscripció finirà irremissiblement el proper dia 20 de l'actual, a les dotze hores de la nit.

Els noms d'aquestes senyoretes seran rigorosament secrets i jamai es faran públics sota cap concepte. Cada inscripció va garantitzada per la reserva més absoluta.

Com l'any passat, el Concurs culminarà amb un solemníssim Festival-ball on serà proclamada la bellesa guanyadora.

Cada dia anirem donant notícies del Concurs.

LUBRIFICANTS "WOOLSSER"
—Jaume I, 18.

NOTÍCIES

Tràgic atracament. Un jove mort.—Comuniquen de Malgrat que el diumenge, a la nit, es registraren en dita població dos robatoris, resultant un mort a conseqüència d'un d'ells.

A les deu de la nit, sortiren de Malgrat en direcció a Tordera els joves d'aquesta última població Segimond Fullasola Comas, de 24 anys, resident a la casa de camp coneguda amb el nom de "Can Garriga", i Pere Juli Lloreda, de 20 anys, els quals a primera hora de la tarda, s'havien traslladats a Malgrat, amb el propòsit de passar el dia junt amb llurs respectives promeses. Segimond i Pere sortiren de Malgrat en bicicleta i en arribar a uns doscents metres de la carretera els sortí al pas un individu que usava abric, bufanda i gorra i que els intimà a què fessin entrega de tot el que portaven. El primer pogué escapar, però a poca distància es detingué a les yeus d'auxili que donava el seu company i decidí acudir per ajudar-lo. Quan així ho feia, l'atracador disparà per dues vegades contra Segimond, però que no feren blanc per haver-se aquest tirat a terra. Segons més tard, disparà per tercera vegada, i quan Segimond es dirigí al lloc en què havien estat robats trobà tan sols el seu desgaciat company estès a terra, mort d'un tret al cap.

L'assassí fugí camps a través sense deixar rastre, però de les esbrinacions fetes per les autoritats sembla resultar que foren més d'un els malfactors i que el mateix grup que robà i matà el dissortat Juli robà moments abans al jove Pere Homedes, de Palafròls, de Malgrat.

Altrament, cal fer remarcar que en el lloc que els esmentats joves foren assaltats, és propici per aquesta mena d'actes, si bé tenim en compte que no és aquesta la primera vegada que succeeix un cas semblant, puix que, molt sovint, gent de mal viure surt al pas de carros, autos i camions. Tanmateix bé és convenient, doncs, que les autoritats estudiïn la manera d'evitar uns fets tan vergonyosos i indignants com és això d'atracar als confiats ciutadans que van per la carretera.

—LA DOCTORA R. CAPILLAS DE VICENS, mèdica-dentista, obrirà su consultorio a primeros de marzo, en la Plaza Marqués de Camps, 1. 2.º.

Aquesta tarda, a les set, la companyia lírica del Teatre Municipal posarà en escena, a preus populars, el sainet de López-Silva i Fernández Shaw, música del mestre R. Chapí, "La revoltosa".

—LA DOCTORA R. CAPILLAS DE VICENS, mèdica-dentista, obrirà su consultorio a primeros de marzo, en la Plaza Marqués de Camps, 1. 2.º.

Aquesta tarda, a les set, la companyia lírica del Teatre Municipal posarà en escena, a preus populars, el sainet de López-Silva i Fernández Shaw, música del mestre R. Chapí, "La revoltosa".

Consultori de Patologia Digestiva

Dr. F. Font Miralles
Ex-Metge de l'Hospital de la Santa Creu Sant Pau de Barcelona

Malalties de l'Aparell Digestiu i Nutrició
RAIGS X

Horas de consulta:
Dimecres, dijous, dissabtes: de 3 a 6.
CARRER EXIMENIS, 10, 2.º, 2.º (Ave Maria)
Teléfono 351

En el quilòmetre 13 de la carretera de Figueres a Corsà, terme municipal de Ventalló, l'auto-camió G. 5.087 amb motiu d'haver-se-li trencat la direcció anà a topar, violentíssimament, contra un arbre, amb tanta força que l'arrancà de socarel. El vehicle quedà empratat a la voravia de la carretera.

De l'accident resultaren ferits el xofre Paladí Pujol, de 18 anys i la propietària del camió Guadalupe Hostens, ambdós veïns de Figueres, en l'Hospital de la qual foren curats, passant després als domicilis llurs.

Les ferides són lleus.

Reparacions de Motocicletes amb personal especialitzat en la moto "B S A"

(Davant el Banc d'Espanya)
Alvarez de Castro, número 2
J. ARTIGAS

"MUNDO GRAFICO"

Dedica aquesta setmana a les falles, diverses informacions d'interès, en les quals ens dona a conèixer com elegen València la seva Fallera Major, com es formen els aprenents de fallers, la vida i la mort d'un "ninot" de faller, l'influència de les falles en el turisme i nombrosos bocets d'artístiques falles.

Publica, a més: L'accident d'aviació dels Quatre Camins. El casament de Jaume de Borbó. Les orientacions de l'arquitectura moderna. Sobre la superació de l'assignatura d'Agricultura a el Batxillerat. El secretari de l'Associació de Metges Titulars parla sobre el crim de Cantalejo. La revolució a Grècia. Actualitats.

Avui, a les deu de la nit, tindrà lloc a l'Ateneu de Girona (Carrer de Benaventura Carreras, núm. 6), departament de l'Associació d'Empleats de Banca i Borsa, una reunió d'elements entusiastes del teatre per tal de fundar a Girona una Associació de Teatre, del qual propòsit hem parlat ja en edicions anteriors.

La Comissió organitzadora confia que no hi mancarà cap gironí que sap patitzar amb l'idea que, amb ajuda de tots, ha d'ésser transformada en realitat.

RECANVIS LEGÍTIMS

L'ÚNICA CASA QUE ELS VEN A GIRONA
Pasqual - Arias i Cia. S. en C.
CONCESSIONARIS OFICIALS
JAUME I, 42 — TELEFON, 22

"CRÒNICA"

Ens dona a conèixer aquesta setmana les declaracions obtingudes en una entrevista especial amb "Miss Venus 1935", i ampla informació del Concurs en què fou elegida i de les belles que aspiraven al títol.

Publica, a més: Per a l'elecció de "Miss Venus 1935", les aspirants de filem despullades davant un Jurat de tistes. Les extraordinàries prediccions del senyor Joan, el "Bruixot", no adivinà saragossa. El que suposa per Espanya el túnel sota l'Estret de Gibraltar. Memòries d'Imperio Argentina. Memòries de l'ex-marquesa d'Ayacucho. Doble entrevista amb Pilar López i Rafael Ortega, grans artistes del teatre espanyol. Fotografia d'art, per Marnés. L'obra del segell "Pro infancia" Barcelona. Esports. Actualitats.

Per passar en contra direcció pel carrer de l'Indústria, ha estat denunciat el propietari de l'auto-turisme G. 443 penyorant-lo l'Alcaldia.

Per no tenir llum a les escales, els gons està previngut per l'Alcaldia, ha estat denunciats varis propietaris de pisos. El llum ha d'estar encès des de què es fa foc fins a les deu de la nit.

LUBRIFICANTS "WOOLSSER"

Puresa i rendiment excepcional.

Ha estat detingut per la policia municipal de Xereç de la Frontera, i Esteban Comes, de 23 anys, de Tarragona, per mancar al reglament de la vagant mendicant.

A Banyoles, a la matinada del dissabte passat, es declarà un petit incendi a la pastisseria del senyor Miquel Soler. Afortunadament se n'adonà els estadians de la casa, els quals, amb la dependència, i ajudats per alguns veïns, pogueren sufocar-lo. pocs moments d'haver-se iniciat, però després són de poca consideració.

A Puigcerdà dintre poc comença la societat S. A. L. L. l'edificació de la seva fàbrica, el pressupost de la qual es diu que sobrepuja el mig milió de pessetes. Amb aquesta important obra minvarà la crisi de treball en el sector de la construcció.

Carnet del radioient

Ràdio Girona

A les 19.—Música selecta en discos.
A les 19'30.—Retransmissió des de l'església de Santa Maria del Mar, de Barcelona, de la conferència del Pare Laburu.

A les 21.—Hora oficial. Servei meteorològic.

A les 21'05.—Audició setmanal de la Casa Arxer: Selecció de la sarçuela "Luisa Fernanda", del mestre Moreno Torroba, interpretada per Emili Sagibarba, Tino Folgar i Laura Nieto.

A les 21'30.—El senyor Carles Rahola parlarà de "El pont de pedra".

A les 22.—Retransmissió des de Ràdio Associació de Catalunya. Ràdio-teatre: Audició de "Les Francesilles", obra en tres actes, de Serafi Pitarrà. Direcció: C. Capdevila.

Sobretaula de demà

A les 13.—Emissió dedicada als infants. Lectura de rondalles. Música en discos.

A les 14.—Hora oficial. Música variada, en discos.

A les 15.—Fi de l'emissió.

Ràdio Barcelona (377'4 m.)

21.—Actuació, davant el micròfon, dels familiars dels tripulants que es troben navegant (eventual).

21'05.—"Passatemp artístics", presentats per "Perfumeria Parera", amb la col·laboració de valuosos elements.

21'35.—Orquestra de Ràdio Barcelona: "Fantasia moresca", R. Chapi; a) Introducció i marxa de la lluita, b) Meditació, c) Serenata, d) Final.

22'15.—Emissió a càrrec del tenor Manuel Paredes: "Te quiero" (cançó); "El trust de los Tenorios" (jota); "La Bohème" (racconto); "La Africana", (ària).

22'45.—El conte "Jindama", de Vicenç Díez de Tejada, llegit pel seu autor.

23.—Música da Camera: "Cuarteto eslavo", a) Moderato, b) Interludi, c) Alla mazurka, d) Final. Juli Jarque (primer violí), Miquel Torrents (segon violí), Francese Musolas (viola), Ferran Pérez Prió (cello).

Unión Radio Madrid (274 m.)

19'15.—Recital de violí: "La precieuse", "Romança sense paraules", "Dansa Hongaresa núm. 1", "Serenata melencòlica", "La capriciosa", "Romança andalusa", "Estrellita" i "Tambourin chinès".

19'45.—Recital de cant per Josep Luengas (tenor): "Caro mio ben", "Jugar con fuego" (romança), "La Dolorosa" (romança); "Doña Francisquita" (romança) i "A Granada".

20'15.—Selecció del tercer acte "Tosca", òpera de Puccini, en discos.

21.—Sextet d'Unión Radio: "El niño de la Palma" (marxa torera); "La vuelta" (xotis) i "El puñao de rosas" (fantasia).

Exaltació del romanticisme en el seu primer centenari: "Poetas románticos españoles", xarla de conjunt per Emili Carrère.

Sextet Unión Radio: Andante de la "Simfonia espanyola" i "Agua, azucarillos i aguardiente" (fantasia).

22'30.—Transmissió des d'un teatre de Madrid (eventual).

Ràdio Toulouse (328'6 m.)

21.—Concert: "Un ball de màscares en l'Opera 1880" (fantasia radiofònica).

21'45.—Tangos.
22.—Fragments de pel·lícules.
22'30.—Concert: "Mam'zelle Nitouche".

23'05.—Orquestra de jazz.
23'15.—Melodies.
23'30.—Solos diversos.
23'50.—Cançons d'operetes.
24'05.—Fantasia radiofònica.

24'15.—Música militar: "La dama de Elche", "Els alumnes de la Marina", "Som nosaltres" i "L'alegre trompeta".

Estranger

22'15.—Londres Regional (342'1 m.): Música de dansa.

22'30.—París (Ràdio París-1.648'3 m.): Música de dansa.

22'45.—Luxemburg (1.304 m.): Música de dansa.

Brussel·les (483'9 m.): Música de dansa, en discos.

23.—Estutgard (522'6 m.): Concert: "El barber de Bagdad", Cornelius; "Madame Butterfly", Puccini; "Els infants del rei", Hummerdinck; "Sobre les obres de Tchaikovsky", Urback; "L'Improvizador", Albert; "Madame Dubarry", de Milloker-Mackeben;

"L'aumonier", Milloker; "Records de J. Strauss", Fetras; "El comte de Luxemburg", Lehar; "Infants alegres", Suppé.

23'15.—Londres Nacional (261'1 m.): Música de dansa.

Londres Regional: Lew Stone i la seva orquestra.

24.—Normandia: Música de dansa.

PER TELÈFON

SERVEI DE L'AGÈNCIA FABRA I DELS NOSTRES CORRESPONSALS

BARCELONA

EL SR. PIC I PON PARLA DE LA COMISSIO GESTORA

Barcelona, 12.—Aquest matí l'alcalde de Barcelona ha rebut els periodistes donant-los una importantíssima nota. Els ha dit que esperava notícies de Madrid per a enllestir la constitució de la comissió gestora que ha de regir l'Ajuntament de Barcelona. El senyor Pic ha manifestat que aquesta es formarà de seguida i que estarà integrada per representants de tots els partits polítics.

POLICIES EXPEDIENTATS

Barcelona, 12.—Amb motiu d'un atracament verificat el dissabte en una botiga de la barriada d'Horta, han estat expedientats un inspector i dos agents de policia de la Brigada Social que formaven la ronda volant i tenien sota la seva vigilància l'esmentada barriada.

RECLAMAT

Barcelona, 12.—Pel jutjat militar de Ceuta es reclama ha German López, acusat de sedició.

DETINGUT

Barcelona, 12.—La policia ha detingut aquest matí a Conrad Gori, acusat d'haver proporcionat una pistola a Ricard Martínez, el qual el 22 del passat desembre verificà un atracament a un comerç de la ciutat.

PENYORES A CABARETS I A ARTISTES

Barcelona, 12.—El Cap Superior de Policia ha imposat tres penyores de 500 pessetes cadascuna a propietaris de tres cabarets del Paral·lel, per actes comesos contra la moral en els respectius locals. També ha imposat trenta penyores de 150 pessetes cadascuna a artistes, pel mateix motiu.

Amb la penyora s'apercebeix als pro-

pietaris dels cabarets que s'hi reincideixen els hi seran tancats els locals.

EXPRES QUE ARIBA AMB RETARD

Barcelona, 12.—Avui l'express de Madrid ha arribat a Barcelona amb dues hores de retard. Es deu a un descrallament d'un mercaderies entre les estacions de Marsà i Falset, sense que hagi resultat cap desgràcia personal.

COMUNICACIO INTERROMPUTA PER LA NEU

Barcelona, 12.—Entre Cervera i Perpinyà ha desencadenat un violentíssim temporal de neu que ha interromput les comunicacions ferroviàries. Per aquest motiu, han quedat sense enllaç amb França els trens espanyols i sols es despaxen bitllets fins a Cervera.

HOME MORT DE FRED

Barcelona, 12.—En el carrer de Rocafort ha estat trobat mort de fred un home. Es tracta d'un pobre que recollia papers a la via pública.

CONSELL DE GUERRA

Barcelona, 12.—S'ha celebrat un Consell de guerra contra el paísà Francese Raetz.

A GOVERNACIO

Barcelona, 12.—El senyor Portela ha rebut aquest matí les següents visites: Fiscal del Tribunal de Cassació, senyor González Prieto, comissió de venedors de bonos del Banc de Barcelona, alcaldes de Sant Baudili, Sant Feliu de Guíxols i Mataró, comissió d'obres sastes de Barcelona, comissió d'oficials d'administració de l'ex-comissaria d'ordre públic, cap superior de policia senyor Ribas i coronel de la Guàrdia civil.

El senyor Portela ha fet dir pel seu secretari als periodistes que no tenia cap notícia que comunicar.

MADRID

DOCUMENTACIO COMUNISTA

Madrid, 12.—La policia ha practicat un escorcoll en el domicili d'una senyora, incautant-se d'important documentació comunista. Amb aquest motiu ha estat practicada la detenció d'un dels fills de l'esmentada senyora.

EL PRESIDENT DE LA REPUBLICA

Madrid, 12.—El President de la República ha rebut aquest matí en audiència a diverses personalitats, entre elles figura el ministre de Colòmbia i el secretari de l'Associació Nacional d'Història de les Ciències Espanyoles.

EL CONSELL DE MINISTRES D'AVUI

Madrid, 12.—Aquest matí, sota la presidència del senyor Lerroux, s'ha reunit el Consell de Ministres senyalat per avui. La reunió ha començat a

dos quarts d'onze i a acabat a tres quarts de dues.

A la sortida, el ministre de Marina ha negat la noticia de què el creuer "Cervantes" sortís cap a Cuba amb motiu del successos d'aquella illa. El que passa —ha dit— és que l'esmentat vaixell té de sortir cap a Sant Joan de Puerto Rico en un viatge que ja feia temps estava senyalat per aquesta data.

El senyor Lerroux, a la sortida, ha dit que en el Consell no s'havia parlat de política. El president ha enraonat breus moments amb els periodistes, acomiadant-se d'ells tot seguit.

El ministre de Comunicacions i secretari del Consell, senyor Jalón, ha donat als informadors una referència

del tractat en el Consell d'avui.

El ministre d'Estat —ha dit el senyor Jalón— ha informat al Consell sobre diversos assumptes hi ha donat compte de la mort del secretari d'Ambaixada senyor Llopis, del qual ha fet grans elogis.

S'ha parlat de la Llei electoral, i demà es veuran els dictamens.

S'ha acordat nomenar una comissió interministerial per a què estúdia la qüestió de les mines de coure.

El ministre d'Obres Públiques ha parlat de diverses qüestions ferroviàries.

LA NOTA OFICIOSA

Madrid, 12.—En la nota oficiosa facilitada als periodistes figura una extensa relació de decrets signats pel President de la República, entre ells destaquen els següents:

Instrucció Pública: Admetent la dimissió del Director General de Belles Arts, senyor Chicharro.

Obres Públiques: Reglament orgànic provisional del Cos de Vigilants de Carreteres.

Finances: Nomenament del tinent coronel de carabiners senyor Joan Cueto, com ajudant del President de la República.

J.M. BUTIÑA GUIMERA

METGE CIRURGIÀ

MEDICINA GENERAL
MALALTIES DE L'APARELL
DIGESTIU

HORES DE CONSULTA:

D'11 a 1 del matí i de
4 a 6 de la tarda.

CONTRACTES PER IGUALES

Carrer de les Hortes, 18, 1.ª 2.ª
TELEFON. 143
GIRONA

—ESPLÈNDIDO PISO PARA ALQUILAR. — Cinco dormitorios, sol, agua comprendida. — 70 pesetas. Razón: Nueva Teatro, 3, pral.

—CORREDOR actiu es necessita per a la venda de les lletres "Lúmina". Adreçar-se al carrer de Figuerola, núm. 21-1.er, de 12 a 1 o de 6 a 7.

Bosch Masgrau J.M.

METGE

TISIÒLEG DE L'HOSPITAL DE LES
COMARQUES GIRONINES

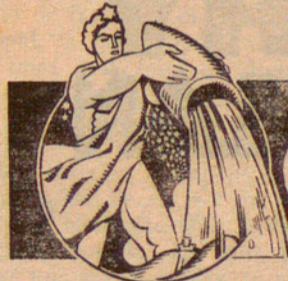
MEDICINA GENERAL
MALALTIES DEL COR
I PULMONS.

CONSULTA:

D'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda

Plaça de l'Oli, 2, pral. — GIRONA
TELEFON. 251

AIGUA MINERO - MEDICINAL Y DE TAULA

ORIÓN

oligometàlica, radiactiva, la més fluorurada d'Europa
Sedant del sistema nerviós
Antifermentativa i desinfectant de l'aparell digestiu
i de les vies urinàries

CONSULTORI MÈDIC-QUIRÚRGIC

de

Elisseu Jubert

(malalties de les criatures.
medicina interna)

Joaquím Jubert

(malalties de la pell. - cirurgia
infantil. - cirurgia del ossos).

RAIGS X

Plaça de la República, 7 prals.; telèfon, 205

GIRONA

Para S. José

OBJETOS DE REGALO

Si le interesa comprar para V. o sus familiares, sortijas y pendientes con piedras finas para señoras, tresillos y sellos para caballeros, portamonedas de plata y oro, medallas, medallones en nácar o marfil, cubiertos completos e incompletos, etc.

RICARDO ALFARO

quien también le comprará toda clase de dentaduras de oro usadas, monedas de oro, toda clase de objetos de oro y plata, papeletas del Monte de Piedad, etc.

Quien pagará el oro a 5'50 ptes. el gramo.

Dirigirse a

Joaquima Roca (C. Andalet)

Calle Mercadal, núm. 10

Cuide usted su estómago porque es la base de su salud

Yo padecí también como usted, pero me curó el

DIGESTÓNICO

del Dr. Vicente

VENTA EN FARMACIAS

SUBSCRIPCIÓ:

Girona, 8 pts. mes. i comarques, 6 pts. trim. — Resta Espanya, 12 pts. sem. Gibraltarr, Portugal i America, 32 pts. any. — Països U. Postal, 42 pts. any. Altres països, 60 pts. any.

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I TALLERS: PREMSA, 4 i 5. — TELÈFON 121 — GIRONA

OBSERVACIONS:

Tota la correspondència al Director dels escrits publicats en són responsables els autors. — No es tornen originals. — Anuncis, reclams, retalls i esqueles segons tarifes.

ESPORTIVES

Ens plau reproduir un article sortit a les planes del popular rotatiu barceloní "L'Esquella de la Torratxa", que, per ésser un setmanal humorístic, no deixa de cantar les veritats com en el cas present.

Després de la campanya feta per molts diaris barcelonins en contra de la poca formalitat del Consell Directiu de la Federació Catalana, és esperada amb interès la seva dimissió en la propera Assemblea extraordinària convocada pel dia 16. És el menys que poden fer, després de la seva poc encertada tasca al front de la Federació Catalana, i d'aquesta manera quedaran bé davant l'afició esportiva catalana.

XAVI

"MONSTRUOSITATS FEDERATIVES"

La promoció catalana. — Puntuació conjunta. — El cas Girona i el cas Júpiter

El passat diumenge es jugà un partit Júpiter-Girona, que fou una veritable lluita lliure americana. Vint-i-dos homes, amb el consentiment d'un àrbitre, jugaven a empaitar-se clavant-se puntades de peu a la descarada.

El partit produïa a cada instant la impressió que no arribaria a acabar-se. El Girona anava a deixar el camp a mig partit, però no ho arribà a fer, però, en finir la lluita, de les tribunes eixí un crit amenaçador, desesperat d'indignació i els jugadors del "team" groní, eni passar per davant d'una llotja, nerviosos, enfollits, amb llàgrimes d'ira, van sumar-se a la protesta dels seus, llençant insults i fins alludint, en la seva exasperació amenaçadora, les mares dels qui omplien la localitat esmentada.

A què obeïa una actitud semblant, i fins la intervenció de la força pública que era nombrosíssima aquell dia al camp del Poble Nou, per tal d'evitar que fossin agredits els senyors de la llotja en la qual apareixia un petit rètol amb la paraula "Federació"?

La cosa és clara i ve de lluny. Ve de la darrera assemblea de futbol celebrada a Madrid, i de la dissortada actuació de l'actual Consell Directiu de la Federació Catalana.

A Madrid fou donat un vot de confiança ben ampli al Consell de la Nacional per endegar el futbol de la segona divisió de Lliga, i resoldre els campionats regionals, després que tombada la Ponència que n'havia patrocinat l'anulació, s'havien d'estructurar les competicions davant el triomf de les federacions regionals unides en bloc per a defensar els seus drets.

Els homes de la Federació Catalana d'aquella victòria del bloc regional que anul·lava l'obra de la Ponència de Madrid, van cometre el pecat de donar ampla confiança a Madrid perquè ells mateixos endeguessin allò que per ells

era el triomf del bàndol rival. Van tenir la candidesa de fiar els destins de les seves competicions interiors a l'organització que a Madrid els semblés més viable, i la Federació Catalana, oblidant-se que té una petita llibertat autonòmica, s'oblidà de cercar que li fos concedida una petita intervenció perquè a Madrid es fessin les coses tenint en compte les consideracions que l'organització interior del futbol a Catalunya els hauria de merèixer, pel major nombre de clubs professionals que té inscrits la Catalana, en comparança amb les altres federacions d'Espanya.

I a Madrid es va fer una organització tallada amb patró pel futbol regional que havia de passar a dir-se supra-regional per tal que les regions perdessin de mica en mica tota llur personalitat possible, i preparant el camí perquè l'obra d'aquella Ponència vençuda arribés amb el temps a un fet: la desaparició absoluta de les competicions de caràcter regional per a centralitzar el futbol tot el que fos possible.

La Federació Catalana en lloc de sortir al pas de l'error comès, i amb l'únic neguit, l'actual Consell, de no trontollar i no perdre la direcció federativa, més que l'afany de resoldre el plet a benefici de la institució per la qual té el deure de vetllar, ha deixat que els aconteixements que havia de culminar en aquest vergonyós Júpiter-Girona.

En celebrar-se l'assemblea federativa dels clubs de primera categoria Barcelona, Espanyol, Sabadell i Girona, units, desitjant aprofitar el que a Madrid s'havia decidit, i que estava a punt de sortir imprès en els reglaments oficials de la Federació Espanyola, no van dir ni un mot en pro ni en contra quan Damià Canyellas, en nom de l'Espanyol, anuncià que encara que el seu club quedés a cinquè lloc, no faria la promoció.

El President de la Federació Catalana, no sabent quin camí prendre, va dimitir el càrrec per acabar aviat amb una situació difícil, sense donar-se compte que havien jugat amb ell i amb tot el Consell per provocar aquella actitud estranya de la presidència.

Li va mancar, a Roca i Cavall, serenitat per a respondre a Canyellas que el que acabava de dir era ben cert, puix que segons els reglaments de la Federació Espanyola ni el Barcelona ni l'Espanyol han de fer la promoció encara que baixin al cinquè lloc de la classificació catalana, car tenen uns drets adquirits que als altres clubs, que no han arribat a campions d'Espanya, no els són reconeguts, i que el cas de l'Espanyol i el Barcelona no era el mateix que el dels altres cercles de primera categoria, i que aquests haurien de fer la promoció.

DIBUIXOS DE "L'AUTONOMISTA"

—Per passar-me a l'altre costat.
—Tres rals.
—Abans en cobrava dos.
—És que l'aigua s'ha apujat.

El fill del meteoròleg

—Què tal, senyora Tuies... Li guardo un òs pel gosset.

Aquella fou la segona badada del Consell de la Catalana.

¿I la tercera? No va trigar pas gaire a venir. Roca i Cavall condicionà retirar la dimissió, en la qual actitud l'havia seguit en Guàrdia representant dels clubs de segona categoria, a la resposta que Madrid donés a una consulta que fou feta per aclarir si Madrid permetria a Catalunya organitzar la promoció. Una circular de Madrid que no comprometia a res al Consell de la Nacional, va respondre a la consulta dient que tenint en compte que els clubs d'ací havien començat a jugar la competició catalana i fiant que tot restaria com abans, es deixaria per aquest any que Catalunya fes la seva Promoció, però que s'hauria de sotmetre, anys a venir, al reglament de la Federació Espanyola.

Roca i Cavall respirà lliurement, però pocs dies després una nova circular de Madrid anunciava a la Federació Catalana que s'establiria, per tot Espanya, una puntuació conjunta dels clubs de segona divisió de Lliga, en la qual, per donar un veritable control de la vàlua dels clubs, foren sumats els del campionat català i els de la Lliga per classificar els qui haurien de fer les Promoció i els qui haurien d'anar a la Copa Espanya.

El sistema donà a la Segona Lliga un interès extraordinari que no tenia, i que en anys a venir quedarà palesat, però estudiant la situació de la Federació Catalana, el Consell d'ací havia de convocar assemblea en rebre aquella circular, per exposar públicament als clubs el cas, explicar la situació en què quedaven els dimissionaris i no mantenir el silenci fiant que passessin els dies i que un miracle de Santa Llúcia resolgués l'apurada situació.

Va aparèixer l'apel·lació del Girona a la Nacional. A Madrid, després de passar dies esperant que arribés la

darrera data del campionat de segona divisió de Lliga, s'ha fallat el cas. No podien fer-ho abans per evitar immoralitats que la entesa Barcelona, Espanyol, Sabadell, Girona, hauria fet possible. El precepte reglamentari segons el qual els clubs en acabar el campionat de Catalunya poden adquirir nous jugadors pel de Lliga, encara que aquests hagin fet campionat regional en altres cercles, segueix vigent, Barcelona, Espanyol i Sabadell haurien pogut cedir jugadors al Girona tres dates abans de finir el torneig, i el Girona s'hauria lluitat de la promoció amb una habilitat reglamentària que faltant un sol partit per a finir el torneig no era en canvi possible.

¿I el fall? Ah! El fall mantenia ferma la puntuació conjunta i mantenia la paraula donada a Catalunya de respectar que fes per aquest any la seva promoció. Tot molt recte, molt just i molt ben meditat en contrast amb la desorientació del Consell de la Federació Catalana.

¿Què ha fet el Consell d'ací? Esperar que el partit fratricida de diumenge arribés, sense fer pública ni una circular en què es digués per endavant que la assemblea extraordinària que s'ha convocat per a després del partit, fora justa. Que el Consell federatiu hi aniria per defensar el futbol regional i també els interessos del Júpiter i el Girona, els quals no calia que del partit en fessin una lluita mortal, que el decidissin com tots els altres de la competició pensant que hi hauria qui vetllaria per l'interès de tots.

La Federació ha restat callada i l'espectacle del Júpiter-Girona ha estat colpidor.

¿Què farà ara el Consell Federatiu? ¿Confessarà el seu fracàs davant l'assemblea, exposarà tots aquests punts i presentarà la dimissió, almenys per a quedar amb dignitat davant els seus patrocinats?

La situació és difícil, però pensi que la Catalana l'hauria de deixar resolta en l'assemblea extraordinària, almenys, sense deixar que les xacres de Catalunya tornessin a escandalitzar Madrid i es cerqués allí un guariment que la incapacitat dels metges de casa no pot donar al tan esplendorós futbol català, més fort cada dia, però més endèmic, orgànicament, per la pobra direcció del Consell Federatiu.

AQUELL"

Vestir amb un esplèndid trajo de llana d'Austràlia és d'un bon gust indiscutible. Interquejar aquest amb un altra de llana del país, es molt pràctic en el temps actual a l'enssems es protegix aixís a l'indústria nacional.

Veigi la nostra Serie B NOVETAT

Son panyos fabricats amb llanes del país garantitzats amb soliditat i en el color.

El trajo amb bons forros entreteles de llana (indeformable) igualment que un trajo de qualitat superior, i un acabat irreprotxable. (sense ermilla)

PTES. 120 SASTRERIA QUINTANA

Piça de les Castanyes

EXTENS ASSORTIT AMB DRAPERIES DE LLANA D'AUSTRÀLIA GRAN NOVETAT, I EN CLASSIC.

—LOCAL propi per a indústria o magatzem, per a llogar.
Raó: L'AUTONOMISTA.

—SE VENDE peluqueria acreditada.— Darán razón en esta Administración.

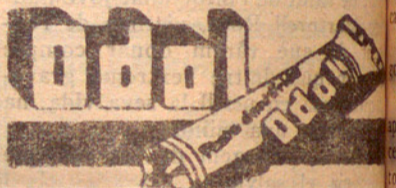
AIGUA Amer Palatín

LA MILLOR DE LES MILLORS AIGÜES DE TAULA.

Carbònica natural - Aperitiva Digestiva - Diurètica

DIPOSITARI GENERAL: HOTEL D'ITALIANS Ciutadans, 16 - Telèfon, 225 GIRONA

Con el uso combinado de elixir y pasta conservará los Dientes Blancos y Brillantes. Pida siempre

FUTBOL

Momentànies de la U. S. Girona

Per a resoldre diversos procediments nostre antic cercle, la Unió Sportiva de Girona convoca a tots els seus laboradors i simpatitzants que acuraran a la ja proposada extraordinària assemblea. Unànims, a fi d'anar amb la vostra presència els nostres voluntariosos i eloqüents parlamentaris. Que se celebrarà a qualsevol dels tres estatsges que reuneixi més confort i capacitat, probablement a l'Español de J. Sunyé, pel propi vent de menge, dia 17 dels corrents, a les 8 de la tarda.

En l'esmentada convocatòria s'exposaran els següents temes:

Primer. La secció esportiva de futbol de la U. S. Girona, sense acord, deurà obtenir el dret d'alterar o modificar alguna línia, sempre que la nostra observació suposi que l'alterari obtindrà assolidores qualitats. A més, modificar l'horari d'alguns dels nostres desplaçaments contingents, restaurar-los al costum estiuenc, és dir, convertint-los en excursions nocturnes combinats pels festivals d'algunes poblacions, per complaure a l'afició del nostre sector excursionista.

Segon. Solucionar afectuosament els gestos emprades, referent a la fissa de la ponderada agrupació recreativa "Tots hi som", d'adherir-se al nostre popular cercle.

Tercer. Investigar una acertada fórmula per abolir d'una vegada a algú imitador invirtual local, que fingeu perversament al nostre legítim i honorari titular, per poder assolir bonament la nostra llaujada popularitat.

Quart. Per la resolució d'alguns comprensibles dilemas; s'analitzarà si és factible l'anul·lació del recent constituit article setè, etc.

La U. S. Girona obté ja concretades diverses dates corresponents als següents desplaçaments: el dia 19, a Darnius, el 24 a Palafrugell, el 31 a Camprodon, etc.

Esperem que les esmentades pedents solucions socials se resolguin cordialment.

WROCK

—ES VEN auto Citroën 5 H. P. places. Raó: Casa Escatllar, Rambla Llibertat, 30.

AGUA MINERAL NATURAL

VICHY CATALAN

DIGESTIVA EXCELENTE PARA MEJA